

optimalt niveau. Livet består en gang imellem, også privat, i, at hvis man får en øretæve af den ene eller anden art økonomisk set, så må man lade være med noget andet. Sådan er livet nu engang skruet sammen, og hvis SF også vil komme til den sandhed, tror jeg, vi kunne opnå meget herinde.

Men SF er i realiteten fuldstændig ligeglad med, om skatteprocenten i en kommune er 19 eller den er 22. Det mener de SF'ere, jeg har talt med, i hvert fald. Det kan godt være, hr. Søvn-dal vil sige noget andet her i dag for at pynte lidt på det, men realitetens verden, når vi lægger budgetterne i kommunerne, er, at SF'erne på alle områder har en totalt uansvarlig økonomisk politik.

Klaus Hækkerup (S):

Ved indledningen til denne debat, som vi jo traditionelt har en gang om året i Folketinget, synes jeg, at det er rimeligt at slå fast, at det faktisk går ganske godt i Danmark.

Det er også rimeligt at slå fast, at det faktisk også går ganske godt i de danske kommuner. Det styrede opsving, som vi nu for andet år oplever her i Danmark, betyder, at de målsætninger, regeringen lavede for sin økonomiske politik, er ved at blive realiseret.

Den udvikling skal selvfølgelig fastholdes i de kommende år, også når vi taler om den kommunale sektor. Væksten i de offentlige udgifter skal fortsat fastholdes på et lavere niveau end den langsigtede vækst i økonomien. Og så vil jeg godt understrege, at da der er tale om vækst, er der også tale om en reel ekspansion af de offentlige udgifter også til næste år.

Når jeg siger, at væksten i den offentlige sektors forbrug skal ligge under væksten i økonomien, er det selvfølgelig, fordi vi på den måde kan få sænket udgifts- og skattetrykket i overensstemmelse med de økonomiske programmer, vi har fremlagt internationalt, og i overensstemmelse med det, der er godt for dansk økonomi. For det kommunale område betyder det, at skatterne til næste år skal holdes i ro og også bedre, end de er blevet det i år.

Underskuddet på de offentlige budgetter er i dag på vej nedad, som finansministeren skitserede det i sin indledning, og underskuddet skal i de kommende år afløses af et overskud, så vi kan begynde at afdrage på den offentlige gæld, så vi kan få nedbragt den alt for store rentebyrde, der i dag belaster statens finanser.

På familieområdet er målet, også for Socialdemokratiet, fortsat, at der skal være en pasningsgaranti for alle 1-5-årige børn. Mulighederne for, at vi kan nå dette mål i år eller eventuelt til næste år, skal vurderes nærmere sammen med kommunerne.

Vi ønsker også, at den kortlægning, regeringen har besluttet, af, hvordan vi systematisk kan forbedre forholdene for de ældre, bliver gennemført. Vi støtter det initiativ, regeringen har taget, og vi er også enige i, at der fortsat skal bygges flere ældreboliger og flere moderne plejehjemspladser.

Hjemmeplejen skal udbygges, og vi skal sikre, at der uddannes det nødvendige antal medarbejdere inden for ældreomsorgen. Og, som også finansministeren sagde det, så er vi tilhængere af, at den fireårige aftale, der er indgået mellem staten og sygehuskommunerne om vort sygehusvæsen og om udbygning af operationskapaciteten, som er det centrale på dette område, fortsat udmøntes. Hermed vil vi fastholde den linje, som regeringen lagde, da den tiltrådte.

Så bemærkede jeg, at ordføreren for forespørgslerne, hr. Villy Søvn-dal, i sin kommentar til finansministerens besvarelse af forespørgslen fremstillede det, som om det er den rene elendighed med serviceudviklingen i den kommunale sektor. Der kan derfor være grund til at se lidt på, hvad vi rent faktisk har opnået.

De aftaler, der blev indgået imellem regeringen og kommunerne for 1994, indebar – ud over dækning som året før, kompensation for de nye opgaver, staten havde pålagt kommunerne, og løn- og prisstigninger – at der blev afsat 1,7 mia. kr. til at forbedre det kommunale og det amtskommunale serviceniveau.

Giver det grundlag for at tale om den rene elendighed? Efter min opfattelse bestemt ikke.

Hvad så med indeværende år? For indeværende år er der aftalt en begrænset afdæmpning af de kommunale og amtskommunale anlægsudgifter på 0,7 mia. kr. og en forøgelse af driftsudgifterne på 2,9 mia. kr.

I 1994 og 1995 er der altså tilsammen tale om reelle forbedringer i det kommunale serviceniveau svarende til udgifter finansieret af staten på 4,6 mia. kr.

4,6 mia. kr. – det er dog ganske pænt, især når vi tager i betragtning, hvad vi har oplevet i de foregående år.

Det er selvfølgelig aftalt, at de penge skal bruges til forøgelse af operationskapaciteten på sygehuse, til nedbringelse af ventelisterne, til